

Bemærkninger til forslaget

Beslutningsforslaget er en uændret genfremsættelse af et i folketingsåret 1985-86 fremsat forslag, se Folketingstidende 1985-86, forhandlingerne sp. 9958 og sp. 10716, samt tillæg A sp. 5563.

Det internationale Kræftforskningsinstitut, IARC, har fremlagt en fortegnelse over i alt ca. 208 stoffer, som kan have kræftfremkaldende virkninger på mennesker og dyr. Forslagsstillerne anbefaler derfor, at disse stoffer mærkes med oplysninger om deres kræftfarlighed.

Det drejer sig om 4 grupper af stoffer:

- 1) Stoffer, for hvilke der findes tilstrækkelige epidemiologiske beviser for en sammenhæng med human cancer, jf. liste I. Det drejer sig om 30 stoffer, hvoraf kun 7 er blevet mærket ved den nedenfor omtalte beslutning i EF den 6. november 1985.
- 2) Stoffer, for hvilke der foreligger tilstrækkelige beviser for cancerogen effekt i dyreforsøg, og om hvilke der findes begrænset epidemiologisk bevis for en sammenhæng med human cancer, jf. liste II. Det drejer sig om 14 stoffer, hvoraf kun 3 er blevet mærket ved beslutningen i EF den 6. november 1985.
- 3) Stoffer, for hvilke der findes tilstrækkelige dyreeksperimentelle beviser for en cancerogen effekt, men kun utilstrækkelige epidemiologiske beviser for en sammenhæng med human cancer, jf. liste III. Det drejer sig om 49 stoffer, hvoraf kun 4 er blevet mærket ved beslutningen i EF den 6. november 1985.
- 4) Stoffer, for hvilke der foreligger tilstrækkeligt bevis for cancerogen effekt i dyreforsøg, jf. liste V. Det drejer sig om 115 stoffer, hvoraf kun 6 er blevet mærket ved beslutningen i EF den 6. november 1985.

Den særlige advarselssætning »kan fremkalde kræft« blev indført ved EF-Kommissionens tilpansningsdirektiv 83/467 EØF om tilnærmelse af lovgivning om klassificering, emballering og etikettering af farlige stoffer.

I overensstemmelse hermed blev de første 22 stoffer og stofgrupper mærket med advarselssætningen »kan fremkalde kræft«, da man den 6. november 1985 vedtog 7. direktiv om tilpasning til den tekniske udvikling af 67-direktivet (67-548 EØF). Dette helt nye direktiv tillader kun mærkning af 22 stoffer og stofgrupper af de ca. 208 forannævnte stoffer, nemlig 7 fra liste I, (egentlig 9 stoffer, da »Chromium and certain chromium compounds« nævnt på liste I omfatter stofferne zinkkromat, kalciumkromat og strontiumkromat), 3 fra liste II, 4 fra liste III og 6 fra liste V.

Miljøstyrelsen havde oprindeligt foreslået at lade 32 stoffer og stofgrupper mærke med sætningen »kan fremkalde kræft«.

Under forhandlingerne i EF blev de oprindelige 32 stoffer og stofgrupper af praktiske grunde omkategoriseret således, at Miljøstyrelsens oprindelige forslag efter det således anvendte optællingsprincip kom til at angå 41 stoffer og stofgrupper.

Når Den Europæiske Fælles Akt er ratificeret, er enkeltlandene ikke mere bundet til sådanne maksimum-direktiver, jf. artikel 100 A.

En mærkning af de 208 stoffer kan ikke foretages på én og samme måde. Stoffernes kræftfremkaldende virkninger forekommer under forskellige omstændigheder, og der findes forskellige forholdsregler for omgangen med stofferne, hvorved de kræftfremkaldende virkninger kan forebygges eller reduceres.

Der må derfor udarbejdes detaljerede mærkningsbestemmelser, som oplyser, under hvilke omstændigheder stofferne er kræftfremkaldende, og hvilke forebyggende foranstaltninger der skal træffes ved omgang med stofferne. Mærkningen må imidlertid samtidig indeholde en tydelig fælles markering, som ved annoncering og undervisning indarbejdes som et faresymbol på linje med advarslerne mod radioaktiv stråling. Dette vil forøge mærkningens værdi især for børn og gæstearbejdere, som ikke fuldt behersker det danske sprog.